

ham forbi. Han huskede ogsaa, at hans to Søkende sjeldnere besøgte Moderen i hendes Værelse og gerne faldt i Søvn over hendes Fortællinger. De var yngre og morede sig bedre i Faderens smukke Læseværelse med Billedbøgerne og den store Jord-Globus. Derfor kaldte Tjenestefolkene dem ogsaa „det smaa Herskab“, mens han selv med et Slags Øgenavn kaldtes „Fruens Dreng“. Hvor ofte og bittært havde han ikke ogsaa følt, at det var fra Moderens Dødsdag, han blev ene og uforstaaet i sin Faders Hus!

Saa længe gik han nu der paa Hjemvejen langsmed Stranden og fordybede sig i sine Barndoms minder, at han ganske glemte baade Tid og Sted. Da han endelig naaede tilbage til Præstegaarden, saa han til sin Forskrækkelse, at de indbudte Gæster allerede var begyndt at komme, og at han maatte skynde sig med sin Omklædning for ikke at møde for sent til Bordet.

Da han et Kvartierstid efter traadte ind i Dagligstuen, hvor hele Selskabet nu var forsamlet, modtoges han af et højt unaadigt Blik fra Provsten, der — iført Kjole og Kalot — gestikulerede midt paa Gulvet i Samtale med et Par ligeledes kjoleklædte Herrer. Der var samlet godt og vel en Snese Mennesker. Der var Sognets tre Proprietærer, den gamle Skolelærer Mortensen, Dyr læge Aggerbølle og Købmand Villing, alle med Fruer i Silkekjoler. Desuden var der seks Vejlbys Bønder med deres Koner samt den unge Hjælpelærer Johansen. Af Folk fra Skibberup var der ingen tilstede, og ligeledes manglede der Repræsentanter for Vejlbys Husmænd, idet de sidste af de trofaste blandt disse fornylig til Provst Tønnesens store Harmes var bleven grebne som Tilhørere i Væver Hansens Forsamlingssal.

De to af Proprietærerne var høje, kraftige Skikkelser, der lignede hinanden som et Par Brødre uden dog at være det. Den tredje var en lille, gnavent udseende Tyksak med et rødsprængt Ansigt, hvori to blege, udvæltende Øjne laa og svømmede i en Slags Fedt ligesom et Par Spejlæg. Fra hans brede Underkæbe, der skød sig en halv Tomme frem for Overansigtet ligesom et Ædetrug, voksede et Krat af graa Skægstubbe nedover en uhyre Hagesæk, der hang udover Halsen som en rynket Bug. Med